HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מאי טעמא דרב. בשלמא לשמואל לישנא קמא מיסתברא מילתיה דמכל מקום קנה שביתה תחת האילן אבל אין לנו יודעין איזו ד' אמות קנה הלכך ידו על התחתונה ומפסיד מארבע' אלפים כשיעור תחתיו של אילן בא למדוד מכאן מודדין לו מכאן: **משום דלא סיים דאפילו** וכיון דלא סיים לא קני ליה מידי: **כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבא אחת אינו.** דכיון דאם סיים ד' לפוניות אינו יכול לחזור בו לברור ד' דרומיות להיות לו שביתה כאן וכאן כי אמר נמי כולהו כחדא כגון הכא דאמר שביתתי תחתיו לא אמרינן ליקנו: **ארבע מייניהו מגו תמני.** להכי נקט מגו תמני דלקמן(ב) מוקמינן באילן שיש תחתיו מ' אמות: **המרבה במעשרות.** אחד מחמש או מת': **פירותיו.** שסילק ללד אחר חולין מתוקנין הן אבל המעשרות שנותן לוי מקולקלין הן שהרי טבל מעורב בהן כשנתן קב השמיני לא חל שם המעשר אלא על הראוי למעשר והשאר טבל הוא דמעשר בהדיא אמר רחמנא שיעור אחד מעשרה ולא דמי לתרומה שנטלת בעין יפה ובעין רעה ובדיעבד(ג) דבתרומה לא כתיב בה שיעור: **אמאי.** פירותיו מתוקנין: **נימא כל שאינו בזה אחר זה.** דאילו הוה מפרש מעשר בהלכתו והדר שקל תו וקרייה עליה שם מעשר על חולין שניתקנו כבר לא חייל עליה שם מעשר והשתא נמי כי אפרש האי טופיינא עם מעשר לא ליחול שם מעשר אפילו על הראוי למעשר כי היכי דאמר גבי שביתה דלא קני ארבע מייניהו מגו תמני כי לא אמר ארבע בהדיא: **שאני מעשר.** דלהכי פירותיו מתוקנין דעל כל גרגר וגרגר שבו חל השם עליו לפי חשבון הראוי למעשר כגון הפרים אחד ממשה קדש כל גרגר חליו אבל גבי שביתה ליכא למימר דשייכא בכל תחתיו של אילן לארבע אמות כהדדי בעין: **דאי אמר תיקדוש פלגא פלגא דחיטתא קדשה.** והאי כיון דאפרש כפליס וקרא עליה שם מעשר כמאן דאמר תיקדוש כל חיטתא לפלגא: **והרי מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה לחלאין.** דאי אמר חצי טולה זה חולין והחצי מעשר לא אמר כלום ליקדש לחלאין דכל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהיה קדש(ד) אמר רחמנא(ה) (יהיה כולו קדוש לשם מעשר) וליתיה נמי בזה אחר זה שאם קרא לעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אינו קדוש וכי קרא לשנים עשירי בנא אחת אמרינן דחד מייניהו מעשר גמור דאמר רבה עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה דחד מייניהו מעשר ואידך הוי אחד עשר שקראו עשירי ואילו הוה ידע היה כגון שטעה וקרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי קיימא לן דעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ומה בין שלמים למעשר שהשלמים טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ונפדין במומן ותמורתן קריבה מה שאין כן במעשר והשתא דקראן בנא אחת ולא ידע הי עשירי גמור והי אחד עשר שנקרא עשירי בעו תרוייהו תנופת חזה ושוק וסמיכה ונדי לומר דאינו מברך על התנופה ועל הסמיכה דלא ליהוי ברכה לבטלה ונסכים יביא נסכי קרבן אחד על תנאי ויאמר אם זה שלמים יהיו על זה ואם לאו יהיו על חברו. אלמא מדאחל שם מעשר אחד מייניהו שמע מינה אע"ג דלא קדיש אחד עשר אם קרא לעשירי עשירי דהוי עשירי וקרא לאחד עשר עשירי אפילו הכי כי קראן בנא אחת קדיש חד מייניהו בעשירי: **שאני מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה בטעות.** כגון אם טעה בעשירי וקראו תשיעי ולאחד עשר עשירי קדוש אחד עשר משום קריאת השם וקרב שלמים דתנן כו' ובפרק בתרא דבכורות ילפינן מקראי הלכך כי קראן כאחד לא מעכב י"א על העשירי מלחול עליו שם גמור דהא י"א גופיה זימנין דקדוש בקריאת שם מעשר כגון היכא דקרייה לעשירי שלפניו תשיעי והא דרבה בפרק בתרא דבכורות: **והרי פודה.** דלחמי תודה מ' חלות כדאמר במנחות (דף עז.): **דליפה בטעות.** אם הפרים לחמי תודתו וטעה והפרים וחזר וקרא שם על מ' חלות אחרות לא קדשי הראשון הקדש טעות אינו הקדש במסכת זיר (דף לא.) וליתה נמי בזה אחר זה שאם הפרים מ' לתודתו ושחט הזבח עליהן וחזר והפרים לה מ' אחרות לא קדשי וכי שחטה על שמונים בנא אחת אמר חזקיה דקדשי מ' מתוך שמונים. שחיטת התודה מקדשת הלחם כדתניא במנחות (דף עח.): קרבנו על זבח [ויקרא ז] מלמד שאין הלחם קדוש אלא על הזביחה: **יקדשו ארבעים.** הא מ' קאמר. וגבי שביתה נמי הא אמרן דאי אמר לקנו לי ארבע מתוך תמני קני: **לאחריות קא מכוון.** שאם יאבדו או יטמאו חייבין יפטור בחליין והוה ליה כאומר יקדשו ארבעים מתוך שמונים: **בל שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו.** ואומר ר"י דלא דמי לתמורת עולה ושלמים אע"ג דליתא בזה אחר זה אית בבת אחת כדאיתא בכילד מערימין (תמורה כה:) ובפרק שני דזבחים (דף ל.) דהתם אפשר להתקיים שניהן כדאמר התם דתרעה עד שתשתאב ותמכר ויביא בדמי חליה עולה ובדמי חליה שלמים אבל הכא לא קנו כל ח' אמות והי מינייהו מייתית דאי קני הני ד' לא קני הני ד' ובמקדש אשה ובתה אי תפסי קדושין בהא לא תפסי בהא וכן כל הני דמייתי בסמוך ובפרק ב' דקידושין (דף נא.) וכן קיים ליה ומופר ליה בנדרים (דף סט.) ועוד פי' ר"י טעם אחר ולא נתייאב לפירושו הייא בנדרים: **שאני מעשר דאיתיה לחצאין דאי אמר תיקדוש פלגא פלגא דחיטתא קדשה.** כדפירש בקונטרס שהמעשר על כל גרגיר שבו חל השם לפי החשבון הראוי למעשר כגון הפרים אחד ממחשה קדש כל גרגיר חליו אבל גבי שביתה ליכא למימר הכי דהא ארבע אמות כי הדדי בעינן ומיהו קשה הא דפרין והא מעשר בהמה דליתיה לחצאין כי איתיה נמי לחצאין תיקשי ליה אמאי עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה כי מטעם חצאין לא היה ראוי להיות מעשר רק חצי של כל אחד ואחד כמו במעשר דגן כדפירש הקונטרס וי"ל נהי דאיתיה לחצאין הוה קשיא ליה קושיא אחריתי מכל מקום הך פירכא דפרין אמאי שניהן קדושין כל עיקר לא הוה מצי לאקשויי ולר"י נראה לפרש הכי שאני מעשר דאיתיה לחצאין פירוש בזה אחר זה שאם אמר שאה אחת (ג) מהם מעשר כל חצי חטה וחטה ואחר כך אמר גם כן בשאה האחרת חל מעשר בשניהן במצלת וכיון דאיתא לחצאין בזה אחר זה גם בבת אחת ישנה להיות חל מעשר על שאה אחת (מכם). ואמרי מאי איכא בין תרי לישני דרבה. איכא בינייהו כגון דאיכא תחתיו דאילן ח' אמות ואמר שביתתי תחת ד' אמות מהני ה', למאן דאמר דהא לא מסיים אתריה האי נמי לא מסיים אתריה דלא אמר לא בצפון ולא בדרום. ולמאן דאמר כל שאינו בזה אחר זה כו', כיון דאמר ליקנין לי ד' אמות מהני ח', הרי כאילו בזה אחר זה קאמר דראשון מיהא קני ולא דמי לבת אחת. ומותבי אהא דרבה דאמר כל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו, [מהא דתניא] המרבה במעשרות פירותיו מתוקנין ומעשרותיו מקולקלין. הנה אם הרציא מן הכור מעשר שלו איפה אחת, וחזר אח"כ והפריש איפה אחרת השניה חולין. הנה המעשר אינו בזה אחר זה, ואם הפריש בבת אחת שתי איפות קנה מעשר, וישנן בבת אחת מדקתני פירותיו מתוקנין. קשיא לרבה. ופריק רבה שאני מעשר הואיל ואיתיה לחצאין, דאי אמר תיקדוש פלגא דחיטאתא קדשה, כאילו ישנו בזה אחר זה. פי' אילו אמר חצי כל חיטה מאילו שתי איפות מעשר הן קדשו, וכיון שאי אפשר לברר איזהו חציו הקדוש נתפס **גם חצי האחר.**

יצאו שנים בעשירי כו'. וא"ת למאן דאמר דאם היינו טעמא משום דאי אפשר לנמנס והאחד יצא תחילה ואפילו בלא קריאת שם הוא הקדוש כדאמר בפרק בתרא דבכורות (דף ס:) עשירי מאליו הוא קדוש וי"ל דע"כ סבר רבה דאפשר לנמנס שיצאו שניהם בבת אחת דאי אי אפשר לנמנס והאחד יצא תחילה אם כן הוה ליה למימר עשירי וחולין מעורבין זה בזה דאפילו יצא עשירי בשתיקה ואחר כך יצא אחד עשר וקרא לו עשירי אין אחד עשר קדוש כלל דהא לא נעקר שם עשירי ממנו ועוד י"ל דאפילו סבר אי אפשר לנמנס כיון דאין יכול להכיר איזה יצא קודם לחברו ונתכוון לקרות שניהם עשירי קדשו תרוייהו ולא דמי לקרא לעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי והכא מנתרא פריך דאינו קדוש אלא מחמת דבורו והראשון נראה לי עיקר: **עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה.** הגיה רש"י בפירוש כתב ידו דשניהם יבעו לפי שאין מתן דמיהם שוה שהשלמים טעונין ד' מתנות ומעשר מתנה אחת הלכך יבעו ויחלל(ג) מעות בדמי היפה שבהן ויאמר כל מקום שהם שלמים יהא מחולל על דמים האלו ויאכל שניהם במומן בתורת מעשר: ומר

מאי טעמא דרב. בשלמא לשמואל לישנא קמא מיסתברא מילתיה דמכל מקום קנה שביתה תחת האילן אבל אין לנו יודעין איזו ד' אמות קנה הלכך ידו על התחתונה ומפסיד מארבע' אלפים כשיעור תחתיו של אילן בא למדוד מכאן מודדין לו מכאן: **משום דלא סיים דאפילו** וכיון דלא סיים לא קני ליה מידי: **כל שאינו בזה אחר זה אפילו בבא אחת אינו.** דכיון דאם סיים ד' לפוניות אינו יכול לחזור בו לברור ד' דרומיות להיות לו שביתה כאן וכאן כי אמר נמי כולהו כחדא כגון הכא דאמר שביתתי תחתיו לא אמרינן ליקנו: **ארבע מייניהו מגו תמני.** להכי נקט מגו תמני דלקמן(ב) מוקמינן באילן שיש תחתיו מ' אמות: **המרבה במעשרות.** אחד מחמש או מת': **פירותיו.** שסילק ללד אחר חולין מתוקנין הן אבל המעשרות שנותן לוי מקולקלין הן שהרי טבל מעורב בהן כשנתן קב השמיני לא חל שם המעשר אלא על הראוי למעשר והשאר טבל הוא דמעשר בהדיא אמר רחמנא שיעור אחד מעשרה ולא דמי לתרומה שנטלת בעין יפה ובעין רעה ובדיעבד(ג) דבתרומה לא כתיב בה שיעור: **אמאי.** פירותיו מתוקנין: **נימא כל שאינו בזה אחר זה.** דאילו הוה מפרש מעשר בהלכתו והדר שקל תו וקרייה עליה שם מעשר על חולין שניתקנו כבר לא חייל עליה שם מעשר והשתא נמי כי אפרש האי טופיינא עם מעשר לא ליחול שם מעשר אפילו על הראוי למעשר כי היכי דאמר גבי שביתה דלא קני ארבע מייניהו מגו תמני כי לא אמר ארבע בהדיא: **שאני מעשר.** דלהכי פירותיו מתוקנין דעל כל גרגר וגרגר שבו חל השם עליו לפי חשבון הראוי למעשר כגון הפרים אחד ממחשה קדש כל גרגר חליו אבל גבי שביתה ליכא למימר דשייכא בכל תחתיו של אילן לארבע אמות כהדדי בעין: **דאי אמר תיקדוש פלגא פלגא דחיטתא קדשה.** והאי כיון דאפרש כפליס וקרא עליה שם מעשר כמאן דאמר תיקדוש כל חיטתא לפלגא: **והרי מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה לחלאין.** דאי אמר חצי טולה זה חולין והחצי מעשר לא אמר כלום ליקדש לחלאין דכל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהיה קדש(ד) אמר רחמנא(ה) (יהיה כולו קדוש לשם מעשר) וליתיה נמי בזה אחר זה שאם קרא לעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אינו קדוש וכי קרא לשנים עשירי בנא אחת אמרינן דחד מייניהו מעשר גמור דאמר רבה עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה דחד מייניהו מעשר ואידך הוי אחד עשר שקראו עשירי ואילו הוה ידע היה כגון שטעה וקרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי קיימא לן דעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ומה בין שלמים למעשר שהשלמים טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ונפדין במומן ותמורתן קריבה מה שאין כן במעשר והשתא דקראן בנא אחת ולא ידע הי עשירי גמור והי אחד עשר שנקרא עשירי בעו תרוייהו תנופת חזה ושוק וסמיכה ונדי לומר דאינו מברך על התנופה ועל הסמיכה דלא ליהוי ברכה לבטלה ונסכים יביא נסכי קרבן אחד על תנאי ויאמר אם זה שלמים יהיו על זה ואם לאו יהיו על חברו. אלמא מדאחל שם מעשר אחד מייניהו שמע מינה אע"ג דלא קדיש אחד עשר אם קרא לעשירי עשירי דהוי עשירי וקרא לאחד עשר עשירי אפילו הכי כי קראן בנא אחת קדיש חד מייניהו בעשירי: **שאני מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה בטעות.** כגון אם טעה בעשירי וקראו תשיעי ולאחד עשר עשירי קדוש אחד עשר משום קריאת השם וקרב שלמים דתנן כו' ובפרק בתרא דבכורות ילפינן מקראי הלכך כי קראן כאחד לא מעכב י"א על העשירי מלחול עליו שם גמור דהא י"א גופיה זימנין דקדוש בקריאת שם מעשר כגון היכא דקרייה לעשירי שלפניו תשיעי והא דרבה בפרק בתרא דבכורות: **והרי פודה.** דלחמי תודה מ' חלות כדאמר במנחות (דף עז.): **דליפה בטעות.** אם הפרים לחמי תודתו וטעה והפרים וחזר וקרא שם על מ' חלות אחרות לא קדשי הראשון הקדש טעות אינו הקדש במסכת זיר (דף לא.) וליתה נמי בזה אחר זה שאם הפרים מ' לתודתו ושחט הזבח עליהן וחזר והפרים לה מ' אחרות לא קדשי וכי שחטה על שמונים בנא אחת אמר חזקיה דקדשי מ' מתוך שמונים. שחיטת התודה מקדשת הלחם כדתניא במנחות (דף עח.): קרבנו על זבח [ויקרא ז] מלמד שאין הלחם קדוש אלא על הזביחה: **יקדשו ארבעים.** הא מ' קאמר. וגבי שביתה נמי הא אמרן דאי אמר לקנו לי ארבע מתוך תמני קני: **לאחריות קא מכוון.** שאם יאבדו או יטמאו חייבין יפטור בחליין והוה ליה כאומר יקדשו ארבעים מתוך שמונים: ומשום דמשכחת לה דמקדש זה אחר זה, משום הכי מקדשו בבת אחת. ואקשינן והרי מעשר בהמה דליתיה בזה אחר זה, ואיתנהו בבת אחת, כדרבא דאמר עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה. ושנינן מעשר בהמה שני דמשכחת לה בזה אחר זה בטעות, דתנן קרא לתשיעי עשירי כו'. ואקשינן תוב והרי תודה דליתה בטעות ולא בזה אחר זה. ואיתמר תודה ששחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך פ'. ופריק רבא הא איתמר עלה א"ר זירא הכל מודים היכא דא' קדשו מ' מתוך פ' דקדשי, כי היכי דאמינא אנא היכא דאמר ליקנו לי ד' אמות מהני ח' דקני.

ג) [קידושין נ: נדרים סט:], ב) [סם], ג) קידושין נא. מנחות נד: תוספתא דמאי פ"א ה"י, ד) קידושין סם. בכורות ס:, ה) [בקידושין ובכורות איתא רבא], ו) גם זה סם, ז) קידושין נא. מנחות עח:, ח) [בקידושין איתא ר"י בן לוי], ט) [ע"ג], י) [תרומות פ"ד מ"ג], כ) [ויקרא כז], ל) רש"ל מוחק זה,

הגהות הב"ח

(א) גמ' בהמה דליתיה בזה אחר זה ולאחר ולא יתיה בזה אחר זה ואמר רבה יאמר: (ב) תוס' ד"ה שאני וכו' שאם אמר שאה אחת זה כל חצי חטה וחטה יהא מעשר ותא"ל אמר: (ג) ד"ה עשירי וכו' ויחלל במעות:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה והרי מעשר בהמה כו' חזה ושוק וסמיכה. עי' בשער המלך פ"ג הלכה יג מהל' מעשה הקרבנות:

מוסף רש"י

המרבה במעשרות. המפרש אחד מחמשה, שמנה ארבעה לחולין בלב זה ומדד ממיסית למעשר (קדושין נא. וכנר"ז מנחות נד:). ומעשרותיו מקולקלין. דטבל ומעשר מעורבין זה בזה, שהכי כולו טבל הוה, וכשמנה ארבעה לחולין לא היה לו ליטול מן הכרי למעשר אלא מלי מדה חמישית והוא הפרים מדה שלמה ושם מעשר לא חל עליו אלא כפי חשבון ומצא השאר טבל ואסור לכל אדם עד שיתקנה (שם ושם). לימא כל שאינו בזה אחד זה. אם איתא דכל שאינו בזה אחר זה אינו בבת אחת אינו כלום, אמאי פירותיו מתוקנין ואמה חל שם מעשר אפילו לפי חשבון בזה אחר זה, שאם הפרים פעם אחת וחזר והפרים לא היה שם מעשר חל על האחרון (קדושין נא.). דאי אמר תקדוש פלגא פלגא דחיטתא קדשה. הלכך כשהפרים בבת אחת יותר מכשיעור, יש לו למעשר לחול על כל חטה וחטה לפי חשבון ואיכא למימר דתתפשו כולהו לפי חשבון (שם). והרי מעשר בהמה דליתיה לחצאין. כשמנה תשעה אינו יכול לחולית שנים ולומר חלי כל אחד יהא מעשר ויקרב לחלאין, ולישא נמי בזה אחר זה, אחר שקרא לעשירי עשירי וחזר וקרא לאחד עשר עשירי אינו קדוש (שם). עשירי ואחד עשר מעורבין זה בזה. אחד מהן מעשר גמור אבל אינו ידוע איזה הוא, והשני שם שלמים עליו, כדין אחד עשר שקרא עשירי אחר שטעה וקרא לעשירי תשיעי, דקי"ל שהוא שלמים כדלקמן, האי הוי נמי שלמים, שהרי אחד עשר זה אף הוא אחר קריאת תשיעי נקרא עשירי, והרי הן משוכרין וירעו עד שיפתאנו ויביא בהמת חולין ויאמר כל מקום שהן שלמים יהא מחולל על בהמה זו ויקרב שבעדעו, לא קדשו, דתנן (מזר לא.) הקדש טעות ב"ש אומרים הקדש וב"ה אומרים אינו הקדש, ואליבא בזה אחר זה. שאם שחטה על הרבעים חלות ומזר ואמר כל מה שיש לי הקדש, שהחלה טעונה הרבעים חלות כדאמרינן (קדושין נא.). **שנשחטה על שמונים חלות.** הביא אגלה (במנחות עו.) ומחיות הזבח מקדשתן קדושה הגוף כדאמרינן התם (עח:) קרבנו על זבח מלמד שאין הלחם קדוש אלא בזביחה, דהאי קרבנו בלחם משמעי, דכתיב בו חלות לחם ממן יקריב קרבנו וגו' (קדושין נא.). **שנשחטה על שמונים חלות.** הביא אגלה (בנזירה שמונים, **קדשו עלה ארבעים** מתוך שמונים. ויוצא ידי תודתו והתם מפרש היכי מתפלגים (שם). ר' יוחנן אמר לא קדשו. קא סלקא דעתך בדרבה פליגי דאמר כל שאינו בזה אחר זה אינו בבת אחת, ומקשה לה מדמזקיה שהיה רבו של ר' יוחנן (בגזירה שמונים, **קדשו עלה ארבעים** מתוך שמונים. **דלא קדשו.** כדרבה דכל שאינו בזה אחר זה אינו בבת אחת (שם). **בסתמא.** שסתמו סתם והלך לו (שם). **לאחריות קא מכוין.** ולא היה בגלו אלא על הרבעים (שם).

ד) דשניכם מקודשות לי לא אמר כלום.

נה א מיי' פ"ז מהל' מעשר הלכה יד סמג עשין קלח טו"ע י"ל סי' שלא סעיף טו:

נו ב מיי' פ"ח מהלכות בכורות הלכה ד:

נז ג מיי' שם הלכה ח:

נח ד ה מיי' פי"ב מהל' פסולי המוקדשין הלכה טו:

רב נסים גאון

תודה שנשחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשו מ' מתוך שמונים. כי לחם התודה ארבעים חלות, ואיתה בתורת כהנים נמצא לחמה שלתודה ארבעים חלות, נוטל מהן ד' ונותן לכהן. ובמס' מנחות בפרק התודה תמצא גם שם פירושו.

סליק מי שהוציאוהו

רבינו חננאל

אמר רבה מ"ט דרב דאמר לא אמר כלום כל עיקר, משום דלא מסיים אתריה קסבר כל מאן דלא מסיים אתריה לא קנה שביתה במקום, ומי שלא קנה שביתה במקום ידוע ומסויים דומה למי שיצא חוץ לתחום מאחר שקדש היום שאין לו אלא ד' אמות בלבד. **איכא דאמרי טעמא דרב משום דכל דבר שאינו בזה אחר זה אפילו בבת אחת אינו.** פי' כיון שאין לאדם לקנות ארבע אמות מקום שביתה אחרי שקנה במקום אחר, כך אין לו לקנות שיעור שני מקומות בבת אחת, והוא תחת האילן שיש תחתיו שיעור כמה מקומות, כל ארבע אמות מקום, ולבורור אחר כך איזה מקום שירצה. והוא כגון קידושי אשה ובתה כשם שאחר שיקדש אחת מהן אינו יכול לחזור ולקדש האחרת, כך אם יאמר בבת אחת (ג) (מכם). ואמרי מאי איכא בין תרי לישני דרבה. איכא בינייהו כגון דאיכא תחתיו דאילן ח' אמות ואמר שביתתי תחת ד' אמות מהני ה', למאן דאמר דהא לא מסיים אתריה האי נמי לא מסיים אתריה דלא אמר לא בצפון ולא בדרום. ולמאן דאמר כל שאינו בזה אחר זה כו', כיון דאמר ליקנין לי ד' אמות מהני ח', הרי כאילו בזה אחר זה קאמר דראשון מיהא קני ולא דמי לבת אחת. ומותבי אהא דרבה דאמר כל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו, [מהא דתניא] המרבה במעשרות פירותיו מתוקנין ומעשרותיו מקולקלין. הנה אם הרציא מן הכור מעשר שלו איפה אחת, וחזר אח"כ והפריש איפה אחרת השניה חולין. הנה המעשר אינו בזה אחר זה, ואם הפריש בבת אחת שתי איפות קנה מעשר, וישנן בבת אחת מדקתני פירותיו מתוקנין. קשיא לרבה. ופריק רבה שאני מעשר הואיל ואיתיה לחצאין, דאי אמר תיקדוש פלגא דחיטאתא קדשה, כאילו ישנו בזה אחר זה. פי' אילו אמר חצי כל חיטה מאילו שתי איפות מעשר הן קדשו, וכיון שאי אפשר לברר איזהו חציו הקדוש נתפס **גם חצי האחר.**